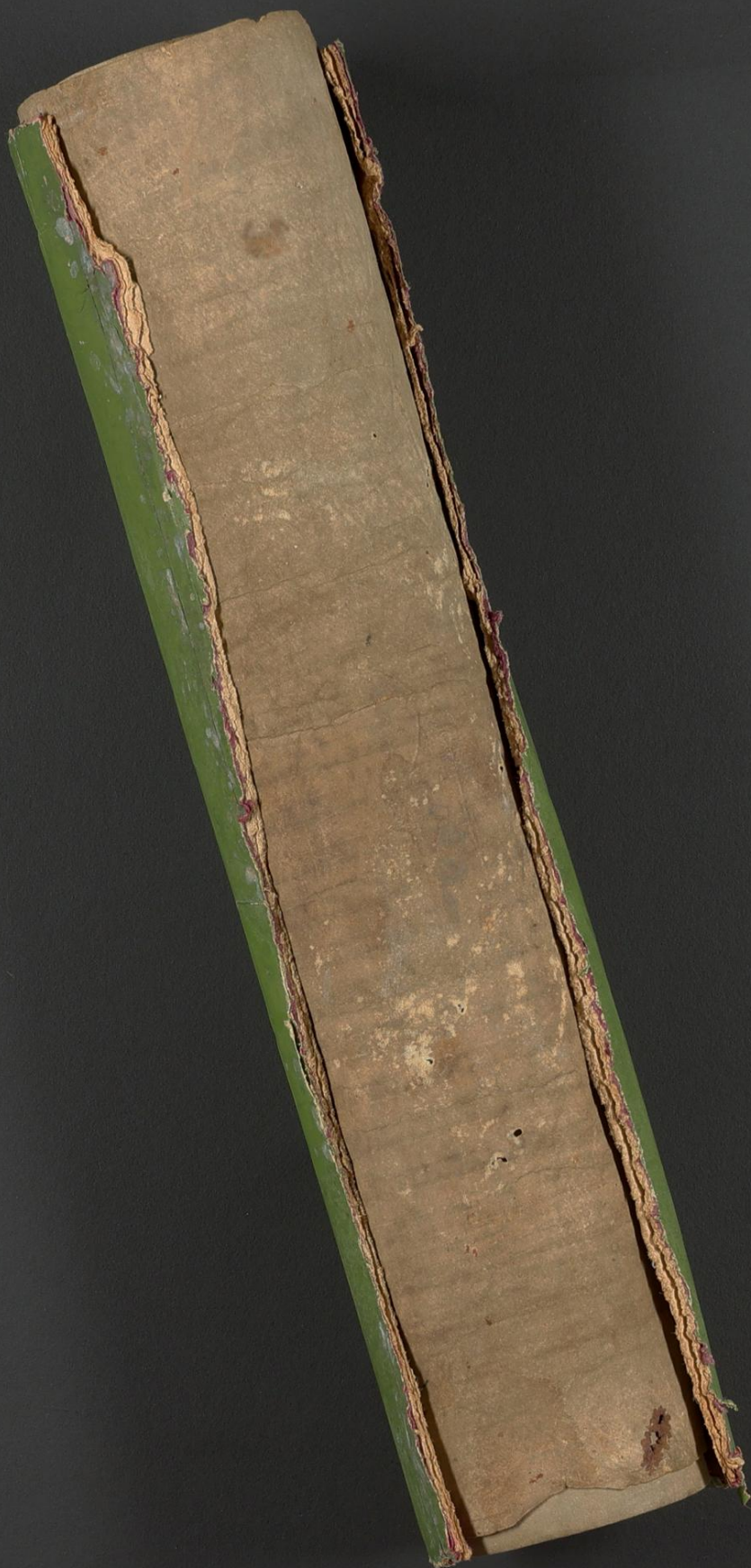

המלך אחשורוש אל בית המלכות ובהד-
תעשרי הוא חרש טבת בשנת שבע למלכותו
ואת המלך את אסתר נכח הנשים ותשאחן
וחסד לפניו מכל הכתולות ושם כתר מלכות
בראשה וימליכה תחת ושתי ויעל המלך
משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר
והנחה למדינות עשה ויתן משאת ביד המלך
ובהקבץ כתולות שנות ומרדכי ישב בשער המלך
אין אסתר מנחת מולדתה ואת עמח כאשר
צוה עליה מרדכי ואת נאמר מרדכי אסתר
יעל כאשר היה צוה באמנה אתו בימים
ההם ומרדכי ישב בשער המלך צפצפה וחרש
שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשול שלח
במלך אחשורוש וידע הדבר למרדכי ויעל
לאסתר המלכה ותאמר אסתר לכוך
בשם מרדכי ויבקש הדבר ויבצא ויתרו
שניהם על עץ ויכתב בספר דבריהם לפני
המלך
ואלה גדלי המלך אחשורוש את המלך
המדתה האלגו ונשאחו וישם את בסאומעל
סלה שרים אשר אתו וכל עבדי המלך אשר
בשער המלך ברעלים ומשתחוים לדמון
כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא
ישתחוה ואמר עבדי המלך אשר בשער
המלך למרדכי מודיע אתה עובר את מצות

המלך ויהי באמרם אליו יום ולא שבוע אלהם
ויגדו להמן לדאגות העמרו דברי מרדכי כי
הגיד להם אשר הוא יהודי וידא המן כי אין
מרדכי ברעו משהו ויהלל וימלא המן זעם ויבן
בניניו לשלח יד במרדכי לסד כי הגידו לו את
עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים
אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי בחדש
הראשון הוא חרש ליום בשנת שנים עשר
למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגדול לפני המן
מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חרש
אור
ישלח עם אחד מפור ומפרד בין העמים בכר
מדינת מלכות ודתייהם שנות מכל עם ואר
דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להלחם אם
על המלך טוב יכתב לאדם ועל שרת אלפים ככר
בסא שקול על ידי עשר המלאכה להביא אל
לפי המלך ויסר המלך את שבטו מעל ידו ויתנה
לחמן בן המדתה האלגו ער היהודים ואמר
המלך לחמן חכסא נתן לך והעם לעשות בוכסא
בעיניך ויקרא ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה
עשר יום ויכתב כל אשר צוה המן אל אחשורוש
המלך ואל השמות אשר על מדינה ואל שרי
עם ועם מדינה וינה ככתבה ועם עם כל שנות
המלך אחשורוש וכתב וכתבם בשבעת המלך
ושלח ספריים ביד הרצים אל כל מדינות

המלך לחשמיד להרג ולאכזר את כל היהודים
מגער ועד זקן פז ולשים ביום אחד בשלושה עשר
לחדש שלשים עשר הוא חרש אור ושלים לבן
פתשן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה
גדלי לכל העמים להוות עתרים ליום חור
הרצ' מיצא אורחים כדבר המלך והדת נתנה
בשולח הכתוב והמלך והמן ישבו לשותת והעיר
שושן נבוכה
ומרדכי ידע את כל
אשר לעשה והקריע מרדכי את בגדיו ויילבש שק
ואמר ויצא בתוך העיר וילקח זקקה גדולה וצרה
ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער
המלך בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה מקום אשר
דבר המלך ודע מלך אל כל גדול ליהודים וצום וצמי
ומספד שק ואפר יצלע לרבים ותבואינה לעיר
אסתר וסריסיה יגדו לה ותחלחל המלכה מאד
ותשלח בשרים להלביש את מרדכי ולהסיר שר
מליו וילא קבל ותקרא אסתר להתקדם סריסי
המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי
לרעתמה והועל מה זה ועל אהתך אל מרדכי
אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך והל
למרדכי את כל אשר קרהו ואת פירות
המקרא אשר אמר המן לשקול על גמלי מלך
ביהודים לאבדם ואת שנות סבת חרות
אשר נתן בשותף לחשמידים לך להראות
את אסתר וליה יד להוצאת עליה לב אאל

המלך להחיותו וללבוש מלכותו על עמם ובתחת
והיה לאסתר את דברי מרדכי והאמר אסתר לחתך
ותצוה אל מרדכי כל עברי המלך וקשרו את המלך
ידעם אשר כל אש ואש שהאשר יבוא אל המלך
אל החצר הפלמית אשר לא יקרא אף אחד דתו להמית
לכך נא אשר יושב להמלך את עשרתו חזקה ויהיה
ואל לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלוש ימים
והיה למרדכי את דברי אסתר ויאמר מרדכי כי
לחשוב אל אסתר אל תרמי כפך לחמל מלכותך
מכל חידודים כי אם חרשתי שיש מלכותך
ורצלה יעמוד ליהודים מקום אחד ותתבית אביך
תאבדו וידיעם לך עלת כזאת חללת למלכות ותאמר
אסתר לחשוב אל מרדכי לך כטט את כל היהודים
הנמצאים בשושן ועמו עלי ואל תאבדו ואל תשנו
שלש ימים ליהודים וסאלי ונלך ואל תאבדו ונלך
אבוא אל המלך אשר לא אסרת ונאמר אסתר
אסתרתי ויעבר מרדכי ויעל ככל אשר ציחה עליו אסתר
ויהי ביום השלישי ותלבט אסתר מלכותה ועבר מרדכי
בית המלך הפלמית נסח בית המלך והמלך ושב על
כסאם סבותו בבית המלכות נכח פתח המלך וידיע
בראית המלך את אסתר המלכה עמדתה נשאה
חוב עליו ויושב המלך לאסתר אר שרביט הזהב
אשר בידו והקרב אסתר ותעבר אשה שרביט
להמלך מלך אסתר המלכה ובה בקשתך עת
חצי המלכות ויתן לך והאמר אסתר אם על

המלך טוב לבואיך המלך ויום אלה ששה
אשר עלתיו לו ויאמר המלך מרדכי את המלך לעשרה
את דבר אסתר ויבא המלך והמלך אל המלך והאמר
על המלך אסתר ויאמר המלך לאסתר במלכותה חלל
שאלתך ויתן לך ומה בקשתך עת חצי המלכות ותעל
ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי אם מנאית חן
בעיני המלך ואם על המלך טוב להתאמת שאר
ולעשות את בקשתי ויבא המלך והמלך אל המלך אסתר
אעשה להם ומה אעשה מרדכי המלך ויצא המלך ביום
ההוא למכח וטוב לבב וסר את המלך את מרדכי בשע
המלך ולא קם ולא עמנו וימלא המלך על מרדכי המלך
והתאפק המלך ויבוא אל ביתו ושלח ויבא את אהבו ואת
זרע אשתו ויספר להם המלך את כבוד עליו ורבו ואת
כל אשר נדלח המלך ואת אשר נשאו על השמים וינבדו
המלך ויאמר המלך אף לא הבאה אסתר המלכה עמם
המלך אל המלך והאשר עשיתי וכן אם אונתם לומר
אלי קרוא לה עם המלך וכל זה אינך שרף לך בכל
עת אשר אלך את מרדכי היהודי וישב בשער המלך
ותאמר לו זרע אשתו וכל אחיו יעשו ענין המלכים
אמה ובקך אמר המלך ויתן את מרדכי עליו ובא
עם המלך אל המלכה שמה ויטב הדבר לפני המלך ויש
הענין בלילה ההוא אסתר שנת המלך
ויאמר לחבי אסתר המלכה וידיעם וידיעו
לקראים לפני המלך ויבא כרתוב אשר חנו
מרדכי על בלת אורח של שני סרס

המלך ויטב הדבר אשר בקש ולשלו ויד המלך אחשוש
ויאמר המלך נחל עשה יקר וידיעו למרדכי עליו ויאמר
לעני המלך משרתו ולא נעשה יעמוד מרדכי ויאמר המלך
כי בחצר המלך בלחצר בית המלך החיצונית לאמר למלך
לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו ויאמר לעני
המלך אליו ויהנה המלך עמד בחצר ויאמר המלך יבוא ויבא
הכין ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ
ביקרו ויאמר המלך בלבו למי חפץ המלך לעשות יקר יותר
במני ויאמר המלך אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו
ביאובו מלכות אשר לבטב המלך וסוס אשר רכב
עליו המלך ואשר נתן סתם מלכות בראשו ונתן חלבוש
והסוס עליו איש משרי המלך הפרתמים והלבוש
אתה איש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבו על הסוס
בירחוב העיר וקראו לפיכך וישלח איש אשר המלך
חפץ ביקרו ויאמר המלך להמלכה קח את הלבוש ואת
הסוס כאשרו ברתו ויעלה בל מרדכי היהודי וישב בשער
המלך אל המלך מלך אשר דברת ויקח המלך את
הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבו בירחוב העיר
ויקרא לפיכך וישלח איש אשר המלך חפץ ביקרו
וישכב מרדכי אל שער המלך והמלך חפץ אל ביתו אבל חפץ
ראש ויספר המלך לזרע אשתו ויכל לאחזקו את כל אשר
קרה ויאמר לו חבני וזרע אשתו אסתר היהודים
מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לזכר
תפיל לפניו עתה מרדכי עמו וידיעו המלך עליו ויהיה
לחבי אהבה המלך אל המלכה אשר עשיתה אסתר ויבא

איש
פרשת
דלפון
אספת
פולת
אדל
ארידת
פרמית
אריס
אדדי
רית

ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
עשרת

במחנה אשר יהיו חורשים ובה לא יאכלו את האדם במחנה
באמסר החורשים בשושן הכרחה חורשים ואמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הכרחה חורשים ואמר המלך מאת איש ואשת
במחנה בשאר כדלית המלך מנה עשומה שאחר ויתן לך ומה מקשה
עוד ותעש ותאמר אסתר אם על המלך טוב יתן גם מחר לחורשים
אשר בשושן לעשות סרת חיים ואת עשרת בני המלך על העץ
ואמר המלך להעשות כן ותתן דת בשושן ואת עשרת בני המלך
וקהל חורשים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר
והיה בשושן של פארת איש ובכח לא יאכלו את האדם ושאר
החורשים אשר במדינת המלך וקהל חורשים על נפשם ויהיה
באביהם והרובם של אחיהם חסיה ושלבים אף ובכח לא יאכלו את
דם ביום שלוש עשר לחדש אדר ויהיה בארבעה עשר ביום שלוש
אחיו משה ושמחה ויהיו חורשים אשר בשושן וקהל חורשים
עשר ביום ארבעה עשר ביום חסיה עשר ביום אחיו משה ושמחה
ושמחה על בני החורשים הפרחים הישבים בערי הפרוזע לשפאית
ארבעה עשר לחדש אדר שמה ושמחה חורשים טובים שלח מלך אש
לרעה ויכתב בידים אתה וברבים האלה וישלח ספרים אל כל
החורשים אשר בכל מדינות המלך את שורש הקרובים והרחוקים
לקים על ידם להיות עשומה את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת שמחה
עשר בכל שנה שנה כי יום אשר נח הכה חורשים מאביהם וחורש
אשר נחפך להם מנוח לשמחה ושמחה ליום טוב לעשות אורחים
משותח ושלח חורשים מלך אש לרעה ויכתב בידים לאביהם
וקהל החורשים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב בידים אל ידם
כחמבן ומה דתה אלהי עיר כל החורשים חשב על ידי חורשים
לאברהם והפלפול הוא הנדל להם סוף אברהם ובכח לא יאכלו

המלך אמר יום הספר ישוב מלך שנה עיר אש
חשב על החורשים על ראשו וקל אתו ואת בניו
על כן קראו ליום האלה פורים על שם דפון על כן
על כל דבר האמרת האמת ומה ראוי לך כשהמלך
אליהם קיבו קהל החורשים על ידם ועל ארבעה עשר
כל החורשים על ידם ולא יאכלו את האדם ואת שני
המים האלה כתב ביום טוב בכל שנה ויטה חסיה
האלה לזכרם ולעולם בכל דור ודור משפחה ושמחה
גדולה ובדירה וקל וקל ויביא חורשים האלה לאסתר
מחנה חורשים חסיה לא יאכלו את האדם ויהיה
אסתר המלכה כתב אביה ויכתב בידים ויהיה
תקלקלם את אגרת הפרים הזאת שנת ושלח
ספרים אל כל החורשים אל שבע ועשרים ומאה
בדינה מלכות אשור ודבר שלום ואמת
לקים את בני הפרים האלה בזמנם כאשר
קים עליהם מרדכי החורשי ואסתר המלכה
יכאשר קימו על נפשם על ידי עשר דברי חסיה
ועתה ויכתב אסתר קים דברי הפרים האלה
ויכתב בספר ויכתב בידים ויכתב בידים
על הארץ ואייהם וכל מעשה תקיף ויכתב
ופרשת לרעה מרדכי ואלה המלך החורשים
במבנים על ספר דברי חסיה לזכרם ופרים
מרדכי החורשי בשנה למלך אשור ויכתב
לחורשים ויכתב בידים ויכתב בידים
עלם לזכרם